

ØST FOR PARADIS PRÆSENTERER:
GROSSE FREIHEIT

en film af Sebastian Meise

PREMIERE: 19. maj 2022

LANG PRESSE: 18. marts 2022 kl. 9:30 i Grand Teatret

KORT PRESSE: 11. maj 2022 kl. 9:30 i Grand Teatret

FIND MATERIALE:

Pressebilleder:

Trailer og EPK klip:

<http://distribution.paradisbio.dk/film.asp?id=341>

<https://paradis.digitalepk.dk>

Brugernavn: presse - password: film

Øst for Paradis Filmimport

Presseansvarlig: Ditte Daugbjerg Christensen

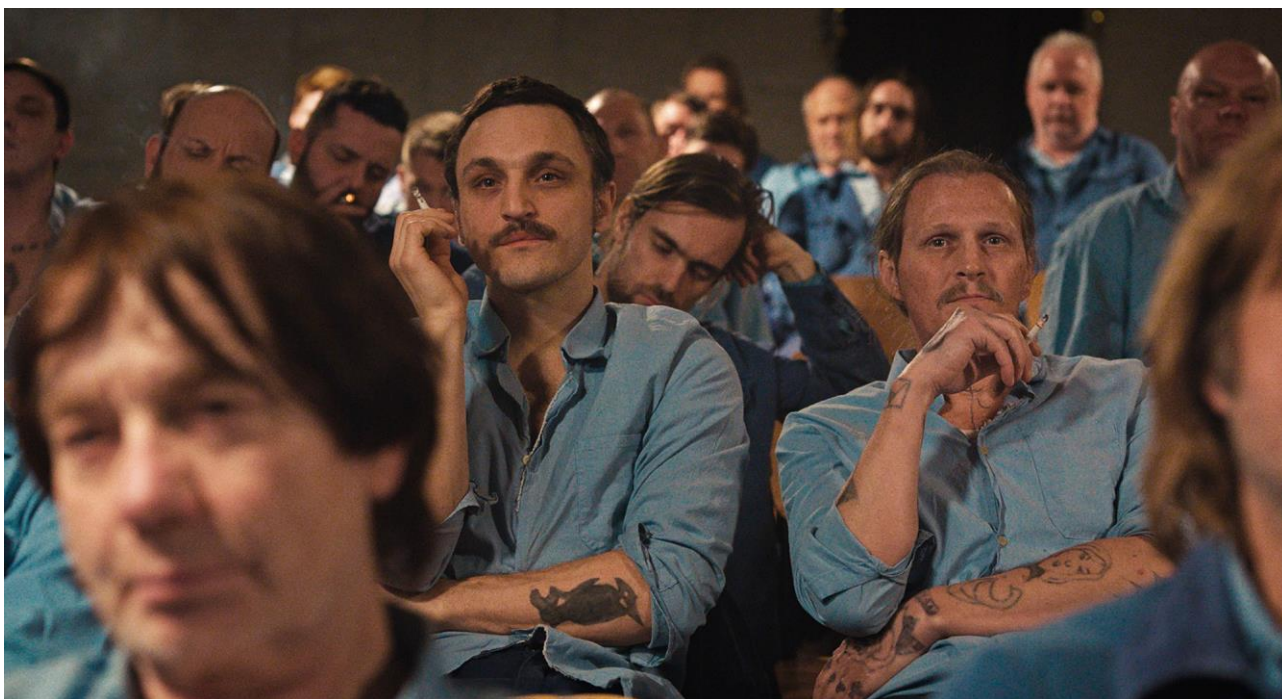
Mail: ddc@paradisbio.dk / Tlf. 86116444

SYNOPSIS//

I efterkrigstidens Tyskland ryger Hans ind og ud af fængsel gang på gang fordi han er homoseksuel. På grund af paragraf 145 bliver Hans' drømme om friheden systematisk knust. Den eneste stabile relation i hans liv bliver hans cellekammerat Viktor, der er dømt for mord. Hvad der starter som afsky udvikler sig gradvist til kærlighed. En smuk og rørende film om venskab og kærlighed – og om hvad frihed i virkeligheden vil sige.

OM FILMEN//

GROSSE FREIHEIT er instrueret af den østrigske instruktør og manuskriptforfatter Sebastian Meise. Filmen fik verdenspremiere på Cannes Filmfestival i 2021 i Un Certain Regard-konkurrencen, hvor den også vandt juryprisen. Siden da har filmen spillet på adskillige filmfestivaler i fx Athen, Göteborg, Chicago, Tallinn, Wien m.fl. GROSSE FREIHEIT har været nomineret til et hav af priser og har også vundet en hel række af disse, fx for bedste film, bedste instruktion og bedste skuespil på nogle af de toneangivende filmfestivaler.

INTERVIEW MED INSTRUKTØR SEBASTIAN MEISE//

Hvad inspirerede dig til at påbegynde arbejdet med denne film?

Udgangspunktet for filmens historie er baseret på virkelige sager, der involverer tyske, homoseksuelle mænd, der blev befriet fra koncentrationslejre kun for at blive sendt direkte i fængsel, hvor de skulle færdiggøre deres domme i henhold til §175. For homoseksuelle mænd var forfølgelsen endnu ikke ovre fordi homoseksualitet blev ved med at være ulovligt helt indtil slut 1960erne.

Videre research og mange interviews udført i Berlin og Wien med folk med førstehåndsoplevelser gjorde det klart med hvilken omhyggelighed, opfindsomhed og uforståelig indsats som staten investerede i at forfølge så mange harmløse mænd.

Vores hovedkarakter Hans, repræsenterer de mange skæbner, der gentagne gange røg i fængsel uden skyld, de mange levebrød og forhold, der blev ødelagte og hvis fortællinger forsvandt i bureaukratisk papirarbejde.

Forestil dig at leve i en verden hvor kærlighed er forbudt af loven og hvor det bliver straffet med fængsel. Det lød for os som en dystopisk verden, som uundgåeligt mindede os om Orwell's *1984*.

Det at forbyde kærlighed er i sidste ende også at forbyde livet, og derfor har vi valgt at fortælle Hans' historie gennem årene han sad i fængsel. Det er denne tilbagevendende konstant i hans liv, som udvikler sig til et endeløst loop. Vægge, tremmer, og uniformer er altid de samme på alle tidspunkter og alle steder. Ligesom i en dystopisk verden er fængslet et ikke-sted. Og ligesom i en dystopisk verden er fængselsberetninger altid om individer, der er fanget i en magtkamp af både fysisk og mental karakter.

Denne film blander to genrer; fængselsdramaet og kærlighedsdramaet. Man oplever det rå og grimme ved ordensmagten og indenfor denne ramme har vi vores karakterer, som forsøger at give deres liv en dybere mening, hvilket de kun finder i ømheden mellem to mennesker.

Kan du beskrive din arbejdsmetode og atmosfæren på filmoptagelserne? Anekdoter er velkomne.

Vores location var et gammelt forladt fængsel i det østlige Tyskland. Vi kunne bare have rekonstrueret fængselscellerne i et studie, men jeg bryder mig ikke om at arbejde i filmstudier fordi de er for sterile og abstrakte. For mig er det essentielt at skyde film på originale locations, selv hvis det er steder som denne location var det, hvor man får drænet sin energi. Gennem vinteren var det koldt, cellerne var fyldte og fugtige og afstandene var enorme i denne store bygning. Men denne stemning som fængslet satte os i dagligt, var enormt vigtigt for filmens atmosfære. Vi kunne ikke lade være med at forestille os de utallige skæbner, der havde udspillet sig i disse lokaler igennem hundredvis af år. Selvom ingen af os kunne forestille os hvordan det må føles at være indespærret så prøvede vi i det mindste.

Jeg er en person, der altid søger harmoni og undgår konflikter mest muligt. Det er ikke altid nemt på en filmoptagelse, men det er bare min natur. Når folk skændes, begynder jeg at svede og jeg kan ikke tænke klart. Jeg ved selvfølgelig godt at jeg ikke kan forvente at alle på holdet elsker hinanden, men jeg vil gerne skabe en atmosfære hvor alle føler sig tilpas og kan fordybe sig i deres arbejde. Jeg tror på at det er den eneste måde at man kan skabe noget af værdi.

Kan du fortælle lidt om skuespillerne fra filmen?

Franz og Georg har begge en stor passion for skuespillet. De er dybt uprætentive og de giver deres karakterer alt hvad de har. Franz tabte omkring 12 kg fra starten til slutningen af filmindspilningerne og Georg sad i makeupstolen fra kl. 05 hver morgen, hver dag og lod makeupartisterne dække hans krop med hårde tatoveringer og skoldkoppe-ar i ansigtet. Begge skuespillere investerer utrolig meget tid i deres arbejde, de er ekstremt præcise og de forventer det samme af deres instruktør. Det gør samarbejdet meget intenst.

Selv før vi færdiggjorde manuskriptet var disse to skuespillere de eneste jeg kunne forestille mig spille disse roller, og jeg kunne ikke have lavet denne film uden dem. Jeg vidste at der ville opstå en særlig energi mellem dem, hvilket i sidste ende er blevet til filmens hjerte.

Derudover var Anton og Thomas enormt vigtige for denne film. De fuldender dette vidunderlige hold af skuespillere og jeg holder utroligt meget af dem alle.

Hvad lærte du under tilblivelsen af denne film?

At give slip og at arbejde med ting som de kommer.

Denne produktion var meget svær fra begyndelsen. Filmfotografen var nødt til at forlade projektet lige før optagelserne gik i gang. Efter en lang eftersøgning tog en ny filmfotograf over, som senere også forlod projektet. Vi var desperate og troede at vi måtte droppe optagelserne helt, men så reddede Crystel os og vi færdiggjorde forberedelserne til filmoptagelserne på blot få uger. Vi var nødt til at omstille os på meget kort tid og da vi omsider begyndte på filmoptagelserne, var mange af os allerede trætte og komplet drænede for energi. Dagene var kolde og hårde og fremskridtene gik meget langsomt. Og så kom covid-19 og vi blev nødt til at afbryde projektet før tid. Derefter fulgte månedsvis usikkerhed og vi vidste ikke om vi nogensinde ville kunne gøre filmen færdig. Heldigvis kunne vi forskyde de økonomiske tab og fortsætte filmoptagelserne over sommeren. Vi samlede holdet igen, udhvilede og fulde af fornyet energi. Alle ønskede at projektet skulle lykkes.

Set i bakspejlet passer alle de forskellige energier fint med vores historie. Filmen finder sted over flere tidsperiode og hver periode reflekterer den tilstand vi var i da vi skød filmen. Den langsomme vinter, hvor vores karakterer allerede var ældre og etablerede. Sommeren, hvor de var yngre og stadig fulde af energi. Jeg tror ikke på skæbnen, men jeg tror på at hvis man har en åben indstilling og accepterer og griber de omstændigheder, der opstår, så kan arbejdet med film skabe en slags magi der går udover det man forestillede sig til at begynde med.

Hvad inspirerede dig til at blive filmskaber? Hvad var dine inspirationskilder?

Da jeg var yngre, ville jeg gerne være musiker, senere var det maler. Jeg var ikke god nok til nogen af delene, og derfor begyndte jeg at lave film i håbet om at jeg kunne kombinere mine to halv-talenter til en helhed. Jeg opdagede hurtigt at ingen af disse talenter havde særlig relevans for filminstruktion. Når man fortæller en historie gennem film, er fortællingen og skuespillerne i centrum og alt andet må tjene dem, ellers lykkes projektet ikke.

I sidste ende er min inspiration til at lave film altid; mennesker og deres historier.

OM INSTRUKTØR SEBASTIAN MEISE//

Sebastian Meise er en østrigsk instruktør og manuskriptforfatter. Født i 1976 i Kitzbühel, Østrig. Han har studeret filminstruktion ved Filmakademiet i Wien og under hans studietid producerede han en række kortfilm og dokumentarfilm sammen med filmskaberens Thomas Reider.

Meises anerkendte debut spillefilm STILL LIFE fik premiere på filmfestivalen i San Sebastian og vandt adskillige priser som eksempelvis Bedste Film på Diagonale filmfestivalen. Hans dokumentarfilm OUTING blev vist ved Hot Docs festivalen i Toronto. Meises seneste spillefilm GROSSE FREIHEIT med det tyske stjerneskrud Franz Rogowski (kendt fra fx VICTORIA og UNDINE) og Berlinale Sølvbjørn-vinderen Georg Friedrich i hovedrollerne, fik verdenspremiere til Un Certain Regard-konkurrencen på Cannes Filmfestivalen i 2021. Meise er co-founder af det Wien-baserede filmproduktionselskab FreibeuterFilm og han bor og arbejder til dagligt i Wien.

FILMOGRAFI//

Grosse Freiheit, 2021, feature
Outing, 2012, dokumentar
Still Life, 2011, feature
Daemonen, 2006, short
Random, 2005, short
Prises de Vues, 2003, short

INSTRUKTØRENS KOMMENTARER//

Forestil dig en verden hvor kærlighed er forbudt ifølge loven og straffet med fængsling. Det der lyder som en dystopisk verden var virkelighed for homoseksuelle mænd i Tyskland indtil slut 1960erne. Paragraf 175 gjorde det muligt for staten at retsforfølge homoseksuelle, hvilket staten gjorde med stor omhyggelighed. Dette betydningsfulde historiske faktum var ukendt for mig indtil jeg læste adskillige rapporter om homoseksuelle mænd, der var blevet befriet fra koncentrationslejre af de allierede styrker kun for at blive direkte overført til fængsler for at afsone resten af deres tidligere domme. Denne forfølgelse blev ved i årevis for disse mænd. Dette var udgangspunktet for vores historie.

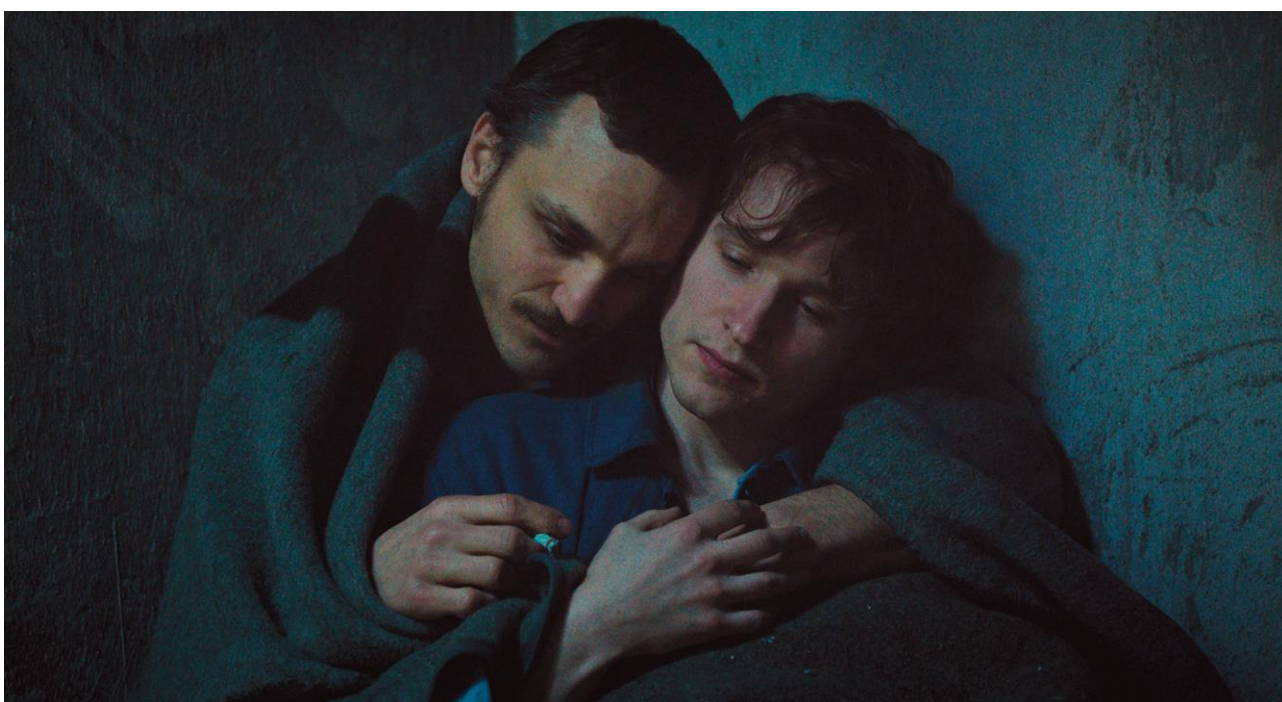
Vores hovedkarakter, Hans, er eksemplet på disse mange mænd, der havnede i fængsel igen og igen, hvis liv og forhold blev ødelagte, og hvis historier forsvandt i et bureaukratisk papirarbejde. Hans' historie er funderet i hans fængslinger. Væggene og tremmerne bliver en konstant, der bliver til et endeløst loop i tiden. Hans kan ikke ændre på hvem han er. Han er nødt til at fortsætte fordi kærlighed er essensen af den menneskelige natur. Hans blotte eksistens er et oprør.

I fængslet af alle steder, finder Hans endelig kærligheden. Og af alle de mennesker han kunne møde er det med Viktor, der er dømt for mord. Gennem en tøvende forsoning lærer disse to mænd, som ikke kunne være mere forskellige, at respektere hinanden og de bliver hinandens fortrolige. Gennem årtierne vokser der en uventet intimitet frem imellem dem og til sidst ender de i et forhold der ikke kan defineres. Disse to mænd, der er stigmatiserede til deres dages ende, mødes i deres længsel efter kærlighed og frihed. En længsel, der altid vil finde sin vej uanset hvor stærk modstand den møder.

HISTORISK BAGGRUND//

Paragraf 175 gjorde det kriminelt at være homoseksuel i 123 år. Dem der blev dømt, fik fængselsdomme på op til 10 år. Under efterkrigstidsårene blev mere end 100.000 mænd retsforfulgt i Vesttyskland alene. Paragraf 175 gjorde det muligt for politiet at opfange og konfiskere kærestebreve og til at fremlægge dem som beviser i retten, samt at installere kameraer bag spejle og således trænge ind i disse mænds privatliv og at afsløre deres personlige og intime detaljer for offentligheden. Scenarier der minder om George Orwells *1984*.

Overvågning, afpresning, udhængning, tortur og mord. Det der var blevet pålagt og udført af den dømmende magt under Det Tredje Rige blev set igennem fingre med og tolereret i efterkrigstidsårene. §175 lagde navn til generationer af homoseksuelle mænd – 175er blev et andet navn for homoseksuel – og paragraffen blev ikke ved med at eksistere på grund af forglemmelse, gennem årtier blev paragraffen gentagne gange undersøgt, certificeret og bekræftet.

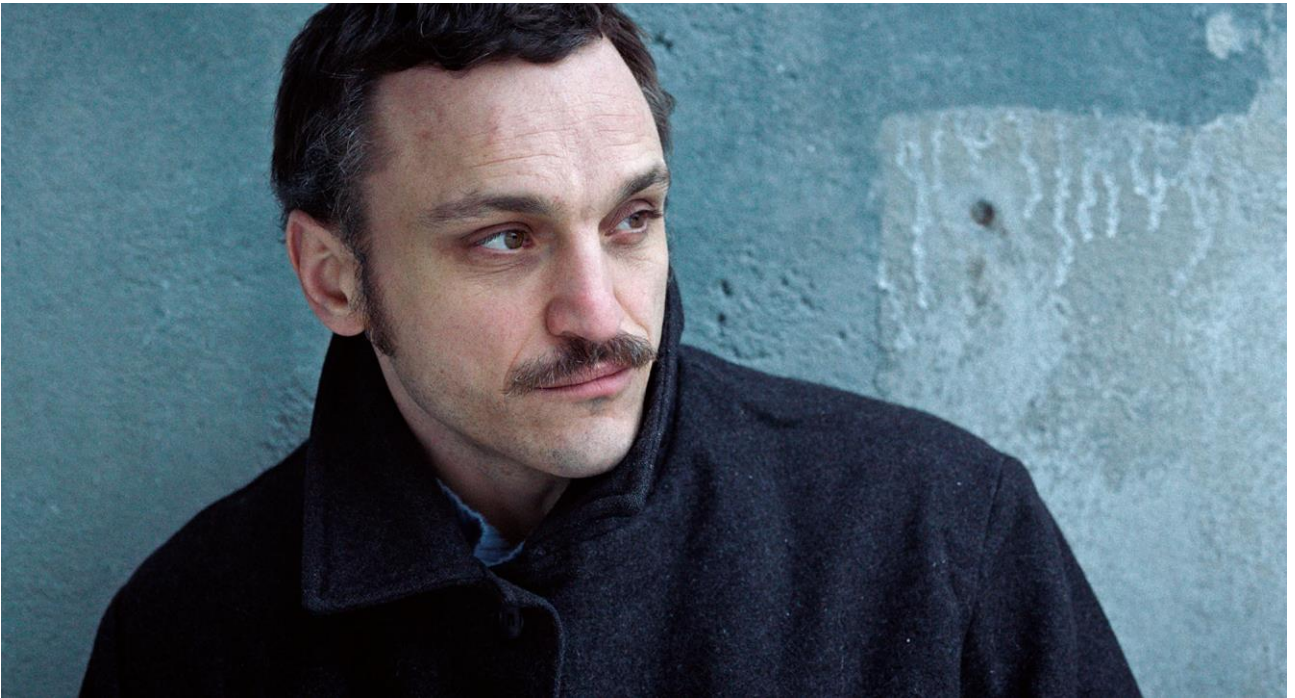

Så for homoseksuelle betød de allieredes befrielse ikke frihed for dem. Paragraf 175(*1872) blev gjort strengere af nazisterne og blev videreført uden ændringer i efterkrigstidens Tyskland, således at homoseksuelle fanger fra koncentrationslejre blev direkte overført ved befrielsen til fængsler for at afsone deres resterende domme.

Derfor kommer det heller ikke som en overraskelse at homoseksuelle mænd ikke var særlig empatiske og at de holdt lav profil i 1950erne og 60erne. Det at være homoseksuel var kriminelt. Og indtil 1992 blev det officielt betragtet som en mental lidelse.

Det fuldstændige forbud mod homoseksualitet forblev aktivt indtil 1969, men det skulle tage endnu 25 år indtil paragraf 175 fuldstændig forsvandt fra det tyske juridiske system i 1994. Den 22. juli i 2017 rehabiliterede Tyskland efterkrigstidens ofre for paragraf 175. Der var kun få af disse ofre der stadig levede på dette tidspunkt. Afhængigt af geografi, diskrimination, stigmatisering, udstødelse, kriminalisering og straf, så bliver homoseksuelle stadig slået ihjel; i 1 ud af 3 lande bliver homoseksualitet stadig straffet med lov.

CITATER FRA UDENLANDSK PRESSE//

A love story, a remarkable character study, and an absorbing meditation on what long-term imprisonment for a crime that is not a crime does to the soul... beautifully shot.

Screen International

Franz Rogowski excels in this impressive drama... a work of so many perfectly balanced themes and strands.

Cineuropa

A great film about the ambiguity of the quest for freedom.

Cinematheaser

Miese's film really does a great service to the LGBTQ+ community by bringing our attention to this part of our queer history that most of us know so little about. It contributes to our understanding of how our past so helped shape our present and future, and for this alone it so needs to reach the audience it deserves.

Queerguru

Great Freedom sees gay sex and love, too, as critical weapons for emotional and institutional survival, enacting themselves through a kiss, a public embrace to soothe a weeping other, and the tattoo that covers up the evidence of genocide.

Slant Magazine

Sebastian Meise's intricately structured drama explores the life of one man put through that dehumanizing system on a loop in the decades following World War II.

The Hollywood Reporter

There is so much about Meise's feature you want to embrace. Rogowski's performance front and center. A depiction of gay rights in Germany during this era that many across the world are still unaware of.

The Playlist

... a film that plays absorbing games with historical and subjective time and, among its other qualities, is beautifully shot, manipulating light in ways that sometimes recall the paintings of Vermeer or Rembrandt.

Screen Daily

Meise's film is an exquisite marriage of personal, political, and sensual storytelling, its narrative and temporal drift tightened by another performance of quietly piercing vulnerability from Franz Rogowski.

Variety

CREDITS//

CAST:

HANS	Franz Rogowski
VIKTOR	Georg Friedrich
LEO	Anton von Lucke
OSKAR	Thomas Prenn

CREW:

INSTRUKTION	Sebastian Meise
MANUS	Thomas Reider, Sebastian Meise
PRODUCERE	Sabine Moser, Oliver Neumann, Benny Drechsel
FOTOGRAF	Crystel Fournier, afc
KLIPPERE	Joana Scrinzi, aea
PRODUKTIONSDESIGN KOSTUMER MAKE-UP & HÅR	Michael Randel Tanja Hausner, Andrea Hölzl Heiko Schmidt, Roman Braunhofer, Kerstin Gaecklein
CASTING MUSIK LYD	Eva Roth, Benjamin Roth Nils Petter Molvaer, Peter Brötzmann Jörg Theil, Atanas Tcholakov, Manuel Meichsner

Originaltitel: Grosse Freiheit

Spilletid: 116 min

Billedformat: 1:1.85 DCI Flat

Lyd: Dolby Digital

Sprog: Tysk

Produktionsår: 2021

Dansk Distribution: Øst for Paradis Filmimport ApS

Filmen lanceres med støtte fra: Det Danske Filminstitut

